

Behandlingen i Fjor, og naar jeg, som jeg i Gaar tillod mig at henvise til, selv tidligere under en Finanslovbehandling har udtalt mig om det uretfærdige i den nuværende Ordning, var det netop paa Foranledning af en Udtalelse fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), hvori han særlig fremhævede det uretfærdige ved den nuværende Valgkredsordning netop ud fra den Betragtning, at Landborepræsentanterne vare i for stort Antal. Jeg henviser derfor paa ny til den Udtalelse, jeg da fremkom med, og siger dernæst, at det ærede Medlem har intet som helst til Holdpunkt for, at der iblandt den Del af det Parti, jeg tilhører, som særlig kan siges enten at være Landboere eller at repræsentere Landboere, skulde blive følt en stille Glæde, hvis der eventuelt intet kom ud af Sagen, saa at de kunde blive sidende med et større Antal Repræsentanter end det, der i Henhold til en retfærdig og ligelig Fordeling af Valgkredsene efter Vælgertal kan siges at være forsvarligt. Jeg ønsker under ingen Omstændigheder, at det skulde kunne siges, at man benyttede sig af en uheldig Valgkredsordning til at sidde inde med et større Antal Repræsentanter i Tinget, end det virkelig er retfærdigt i Forhold til Vælgertallet. Derfor vil det ærede Medlem, selv om han kiger under Bordene, ikke, hverken for mit eller for mine Partifællers Vedkommende, faa noget som helst at se i Retning af Gniden sig i Hænderne, hvis det virkelig skulde ske, at der ikke kom noget Resultat ud af disse Forhandlinger.

Og naar det ærede Medlem mente at kunne drage en Sammenligning imellem, hvad der skete i 1894—95, og det, som nu er i Færd med at ske, og karakteriserede dette ved at sige, at man nu ligesom den Gang vilde søge at narre Vælgerne for deres grundlovmæssige Ret, vil jeg ogsaa nedlægge en bestemt Indsigelse mod det. Jeg skal, som jeg sagde i Gaar, ikke komme ind paa at tale om eller rippe op i Forhandlingerne fra 1894—95, men der er fra vor Side intet som helst i Retning af et Ønske om at narre nogen som helst Vælger for hans grundlovmæssige Ret. Vi ville kun skaffe Vælgerne deres Ret, ogsaa deres grundlovmæssige Ret, og vi ønske at naa til et Resultat af Forhandlingerne om Grundlovens § 32, saaledes at vi kunne faa en virkelig forsvarlig og retfærdig Fordeling af Valgkredsene.

Jeg har fundet Anledning til at gøre disse Bemærkninger, navnlig for at det

ikke skulde staa uimodsaagt, at der var nogle, der af Særinteresser, eller jeg ved ikke af hvilke andre Grunde, skulde indirekte modarbejde eller være lunkne for Sagen. Det er navnlig for at faa denne Udtalelse tilbagevist, at jeg har ønsket at gøre disse faa Bemærkninger. I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at anbefale Sagen til velvillig Behandling.

Ellinger: Da der i Øjeblikket ikke er indtegnet Talere, vil jeg gerne tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til nogle Udtalelser af den ærede Konseilspræsident. Den ærede Konseilspræsident udtalte, at da han havde foreslaaet Tallet 132, var dette motiveret ved, at vi nu havde fjernet os saa meget fra Grundlovens Bestemmelse, som vi fatisk have gjort. Nej, dette kan kun bruges som Motivering for et Forslag om at gaa til Tallet 157, thi til at motivere noget andet Tal — i hvert Tilfælde noget bestemt Tal — kan dette ikke bruges, vi kunne da lige saa godt gaa til alle mulige andre Tal foruden de 157. Naar saa den ærede Konseilspræsident gjorde gældende, at hvis vi i Grundloven satte 22,000 som det gennemsnitlige Antal i en Kreds, vilde man kunne faa lige saa mange husvilde Folketingsmænd, som hvis man fulgte Konseilspræsidentens Forslag, kan jeg ikke indse Rigtigheden deraf. Naar vi een Gang har en Fordeling paa Grundlag af disse 22,000, vil der fremtidig næsten aldrig blive nogen husvild Kreds, ganske simpelt fordi det er saare sjældent, at Indvaanerantallet i en Kreds er faldet. Saa-danne Tilfælde kunne naturligvis forekomme, men ville dog være ret sjældne. Faldet vil i hvert Tilfælde sjældent ske i saa stærk Grad, at man kommer nævneværdigt ned under de 22,000. Der vil altsaa ikke derved fremkomme husvilde Kredse i samme Grad, som hvis den ærede Konseilspræsidents Forslag blev gennemført, hvorimod der i Ny og Næ vil blive en svag Forøgelse af enkelte Kredse, men de husvilde Kredse komme vi ikke til. Naar man skulde gaa til atter i Grundloven at fastsætte et Tal og sige f. Eks. 22,000, vilde det være aldeles nødvendigt, at der ogsaa i Grundloven fastsattes et Maksimumstal

Betællelse.

Sp. 806, L. 3 f. n., og Sp. 807, L. 4 f. o.: „Aleu“, læs: „Fod“.